

Naplórészletek

Nagy fény hullik a szemembe
Felébredtem, ágyon fekszem
Csövek lógnak ki belőlem.
A műtéten már túlestem
Egy hét múlva felkelhettem
És egy kicsit már ehettem.
Vártam sok jó barátomat
Kik felejtették balsorsomat.

Szerencsém volt, két hó múlva
Májusnak a közepére
Már újra teniszezhettem is,
Barátaim örömére.
Dolgoztam is még egy kicsit
De utána nyugis lettem
Ötvenöt éves koromra
Már leszázalékoltak engem.

Azóta csak szállnak a napok, évek
Folyamatosan öregszem
S betegtársaimmal együtt
Jobb múltamat újra élem.
Nagyon sokat, 15 évet
Köszönhetek Budafoknak
Az ottani sorstársaimnak
Kikkel az országot bejártam.

Sajnos megszűnt, de utána
A János Kórházhoz jöttem
Jó Zsókanak kedves karja
Terelget, és vezet engem.
Bár már jól megöregedtem,
A régi szebb időket én
Soha, soha nem felejttem
Még sok gondolat rejlik bennem.

Nehezen mozog a lábam
De a teniszben még harcolok
Csak nehezen győzhetnek le
Azok az ifjú hatvanasok.
Remélem egy pár évig még
Eltarthat a jó szerencsém.
Nem kell soha gyógyszert szednem
Csak akkor, ha fáj fejecském.

Ennyit írtam a sorsomról

Remélem, hogy ez már elég.
De panaszkodni nem szeretek
Bár az élet már nagyon nehéz.
Mindenkit sokszor csókol, ölel
Ez a harcos, öreg sztómás vitéz.